

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Čís. 325

Listopad 1982

Telegram zasláný ČSNRA presidentu Spojených států

The President
The White House
Washington, D.C.

Na své první schůzi, konané po celonárodních volbách, se představitelé Čs. národní rady americké usnesli zopakovat svůj postoj k celkové americké strategii vůči komunistickému tlaku: Jenom silné Spojené státy zabezpečí demokracii a mír.

Zejména podporujeme stanovisko, že Spojené státy se musí uvarovat toho, aby byly vlákány do smlouvy o omezení zbrojení, která by nás zmrazila do podřadné vojenské situace, jejíž dodržování se nedá ověřovat nebo která by jakýmkoliv způsobem ohrožovala naši bezpečnost.

Jsmo přesvědčeni, že nejsilnější pákou, kterou mohou Spojené státy pomáhat věci svobody a míru bez vojenského střetnutí, je sféra hospodářská. Jsmo proti všem krokům, které pomáhají Sovětům uniknout důsledkům jejich hospodářské neschopnosti a které podkopávají úžasnou sílu, kterou by hospodářská moc západního světa mohla ovlivnit počínání Sovětského svazu.

Československá národní rada americká
Dr. M. Ferjenčík, předseda

Dopis Charty 77 československé vládě k pokračování jednání signatářů Helsinského Závěrečného Aktu Konference o Bezpečnosti a Spolupráci v Evropě

Dne 22. října 1982 poslali mluvčí Charty 77 československé vládě dopis, ve kterém žádají, aby orgány československého státu respektovaly svůj podpis na Závěrečném Aktu z Helsinek a dodržovaly vůči svým občanům závazky, zásady a normy, stanovené řádně ratifikovanými mezinárodními pakty o lidských právech. V dopise Charta 77 připomíná, že vznikla jako odpověď československých občanů na výzvu, kterou představuje Závěrečný Akt z Helsinek a odvolává se na projev československého ministra zahraničních věcí ve všeobecné rozpravě Valného shromáždění Spojených národů dne 7. října 1982, ve kterém potvrdil zájem čs. vlády na tom, aby nadcházející obnova schůzka účastníků Konference o Bezpečnosti a Spolupráci v Evropě v Madridu, probíhala v duchu konstruktivního dialogu a potvrdila pokračování procesu détente a aby skončila v nejkratší době přijetím obsažného a vyváženého závěrečného dokumentu.

Charta 77 se odvolává na svá dřívější podání v této věci a podotýká, že Helsinský Závěrečný Akt je důležitá událost, která může napomoci důstojnému životu i bezpečné existenci lidstva a dodává, že Charta 77 je stoupencem mírové koexistence. K tomu však říká doslova: "... Právě, jakožto občané země, která koncem 30. let katastrofálně doplatila na snahu po míru za každou cenu, víme, že slovo mír není zdaleka jednoznačné. Může sloužit propagandistické rétorice, zakrývání velmocenské rozpínavosti, pohrdavé nadvládně nad lidmi a duchovnímu ujařmení; může se stát nálepkou pro spojení mocných vůči

bezmocným, může být též výrazem resignace, vzdání se lidské důstojnosti a výrazem výprodeje všech lidských hodnot ve jméno sobecké sebezáchovy . . ."

Dále Charta 77 píše: "... Hovoří-li představitel čs. vlády o vyváženosti připraveného závěrečného dokumentu, o němž v nastávající fázi madridského jednání hlavně půjde, znamená to, že uznává, že v něm má najít výraz každý ze základních principů mírového soužití a spolupráce, jak je definoval Závěrečný Akt z Helsinek. Týká se to tedy také závazku zúčastněných vlád respektovat základní práva a svobody svým občanům, jak jsou deklarovány ve Všeobecné Deklaraci Lidských Práv a v mezinárodních paktech o lidských právech . . ."

Mluvčí Charty dále poznamenávají toto: "... Mírové snahy státníků se stanou věrohodnými teprve tehdy, budou-li doprovázeny a předcházeny mírovým vztahem vlád k vlastním občanům, založeným na oboustranném respektu k zákonům a právům. Napětí mezi státy se může neutralizovat, nebudou-li latentním zdrojem konfliktu napětí mezi vládoucími a ovládanými, libovůle a nespolehlivost občansky nekontrolovatelné moci, která nerespektuje ani zákony, které sama vydává a od níž se nelze tudíž nadít, že by dodržovala jakékoliv dohody, natož mezinárodní . . ." Charta 77 se domnívá, že by československá delegace v Madridu přispěla k duchu konstruktivního dialogu, požadovaného čs. vládou, kdyby pomohla tomu, aby závěrečný dokument mezinárodního zasedání obsahoval, mimo jiné, také závazek všech zúčastněných vlád, důsledně plnit mezinárodní pakty o lidských právech a do dohodnuté lhůty uvést s nimi v plný soulad svůj právní řád.

Charta 77 pak uvádí, že by posici čs. delegace v Madridu i věrohodnost mírové politiky čs. vlády podstatně posílilo, kdyby:

a) byli neprodleně propuštěni z vězení a byl zrušen rozsudek nad občany, kteří požadovali důsledné plnění závazků, převzatých československou vládou podpisem na Závěrečném Aktu z Helsinek, a kteří poukazovali na případy konkrétního porušování citovaných závazků;

b) bylo zastaveno stíhání či policejní šikanování a existenční diskriminace občanů a jejich rodin za to, že se v souladu s ústavou dožadují plnění a dodržování principů Závěrečného Aktu z Helsinek, požadujícího respektování práv a svobod občanů zúčastněnými vládami;

c) vedoucí státní orgány plnily důsledně své ústavní povinnosti podle čl. 29 ústavy vůči občanům, požadujícím dodržování uvedeného principu a upozorňujícím na jeho porušování;

d) federální shromáždění, vláda a generální prokuratura přistoupily k věcnému, objektivnímu přezkoumání platných zákonů v duchu Závěrečného Aktu z Helsinek a mezinárodních paktů o lidských právech.

Dopis podepsali: Dr. Radim Palouš, Anna Marvanová a Ladislav Lis, jako mluvčí Charty a Dr. Jiří Hájek, jako člen kolektivu mluvčích Charty 77.

-afa-

VESTNIK

November 1982

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$4.00 - Outside U.S.A. \$6.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

VĚSTNÍK

Listopad 1982

Orgán Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$4.00 ročně - Mimo USA \$6.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telefon: 656-1117

Dokument Charty 77 č. 30-82

Polské velvyslanectví, Praha

Světová odborová federace, Praha

Dne 1. 11. 1980 byla uzákoněna existence polského odborového svazu Solidarita. Pokrokový svět letos vzpomíná 2. výročí této významné události. V letošním roce bylo však zákonné schválení tohoto a všech dosavadních odborářských seskupení anulováno jejich zrušením, čímž byla postavena vážná překážka emancipační aktivitě polského dělnictva a lidu. Solidarita vznikla jako výraz lidového hnutí za nezávislou odborovou organizaci, která měla hájit zájmy polských pracujících, a to nikoliv jako protest proti Polské komunistické straně a proti socialismu v Polsku, nýbrž v souladu se spontánními tužbami po společenské obnově a dokonce i v zájmu nově se ustavující státní reprezentace.

To vše, zdůrazňujeme, na základě legalizovaných dohod, které byly uzákoněny příslušným způsobem. Nová legální nezávislá a samosprávná odborová organizace si v krátké době vydobyla uznání a autoritu, o čemž svědčí i to, že dosáhla počtu asi 10 miliónů členů. Její vážnost přesáhla hranice Polska; jako novou významnou mírovou iniciativu ji s nadějí přijaly odborové ústředny všech politických zaměření i další organizace, včetně řady komunistických stran. Zrušením legalizovaného odborového svazu Solidarita byly opět oddáleny naděje na vytvoření rozumných a všeobecně přijatelných sociálně politických podmínek nejen v Polsku samotném, ale i v celé Evropě, neboť tento čin neprospěl konstruktivnímu dialogu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, obnovené v těchto dnech v Madridu.

Charta 77, jejímž posláním je bránit lidská práva, vyslovuje znepokojení nad touto situací, v níž rozhoduje nikoliv respekt k hlasu lidu, a tedy k základním občanským právům, nýbrž vojenská síla. Tento fakt působí nejen uvnitř polských hranic, kde vytváří ovzduší tísnivější než přede dvěma léty tím, že je zbaveno tehdejších nadějí, nýbrž proniká i do ostatních zemí východního bloku, neboť otevírá cestu represivním aparátům na úkor politických řešení, preferuje násilí před rozumným jednáním. Přízrak 50. let vstupuje do let osmdesátých Střední Evropy.

Charta 77 považuje za svou povinnost upozornit všechny lidi dobré vůle na toto aktuální ohrožení.

Praha, 9. listopadu, 1982 Dr. Radim Palouš, mluvčí Charty 77
Anna Marvanová, mluvčí Charty 77
Ladislav Lis, mluvčí Charty 77
Jiří Dienstbier, člen kolektivu
mluvčích Charty 77

Oslava dne československé samostatnosti na americkém velvyslanectví v Praze

Velvyslanec Jack Matlock uctil památku zakladatelů Československé republiky položením květin pod bronzovými plaketa-

mi, umístěnými ve vestibulu velvyslanectví, a sice pod plaketu Tomáše G. Masaryka, prvního presidenta Československé republiky, generála Milana Rastislava Štefánika, prvního československého ministra obrany a presidenta Spojených států, Woodrow Wilsona. Vojenský atašé, plukovník Dennis Monroe, položil věnec u Štefánikovy mohyly na Bradle, na západním Slovensku.

Na slavnosti v budově amerického velvyslanectví v Praze, velvyslanec Matlock řekl: "... Dne 28. října před 64 léty, Československý národní výbor v Praze vyhlásil zákon o zřízení samostatného československého státu. Byl to zákon jednoduchý. Vyvrcholily jím však sny a usilovná práce mnoha oddaných Čechů a Slováků, vlastenců a politiků. Dnes si připomínáme, že tato malá skupina, která měla odhodlanost a odvahu, avšak žádnou ústavní oprávněnost, informovala velitelství rakousko-uherské vojenské posádky v Praze o svém úmyslu učinit první veřejný a právní krok k vytvoření nezávislé Československé republiky.

Tři státníci, kterým jsou věnovány plakety na naší budově, přispěli v zahraničí svým dílem k tomu, aby zmíněný první krok mohl být v Praze učiněn. První byl český filosof prof. Tomáš Masaryk, jediný z těchto tří státníků, který žil dost dlouho, aby byl svědkem uskutečnění svého snu. Byl v řadě českých myslitelů a vlastenců, kteří doufali, že jednoho dne bude v rakousko-uherském mocnářství větší svobody. Když vypukla první světová válka, Masaryk si ihned uvědomil, že po válce nastanou změny v politických vztazích. A proto odešel za hranice a čtyři roky cestoval po světě, rozmlouval se světovými státníky a pracoval na tom, aby mohly být české země spojeny se Slovenskem a vytvořen tak nový samostatný československý stát. Když se pak za dva měsíce po založení Československé republiky vrátil domů, jako prezident nového státu, veškerý český a slovenský lid ho miloval, protože svou vizi o československé samostatnosti pomohl uskutečnit.

Druhým státníkem, kterého si dnes připomínáme, byl generál Milan Rastislav Štefánik. Podobně jako Masaryk, i Štefánik začal svou veřejnou působnost jako vědec. Byl astronom, avšak na rozdíl od svého mentora, přísného profesora Masaryka, Štefánik měl společenské vlohy, které se mu pak velmi hodily. Když profesor Masaryk a Edward Beneš přijeli do Paříže, aby tam pracovali za československou samostatnost, Štefánik už znal osobně mnohé státníky a politiky, s nimiž Masaryk a Beneš měli jednat. Avšak jeho největším příspěvkem byla skutečnost, že se v čele Slováků přičinil o to, aby se slovenský lid spojil s českým lidem a vytvořil pak jednotné Československo. Generál Štefánik, bohužel, za tragických okolností zemřel při havárii svého letadla, jímž letěl z Itálie do země, pro kterou tak dlouho pracoval.

Třetím mužem, kterého si připomínáme, je prezident Spojených států, Woodrow Wilson. Wilson byl přesvědčen, že všechny národy mají právo na sebeurčení a své přesvědčení vyjádřil čtrnácti zásadami, na kterých měl spočívat mír po tak tragickém

prolévání krve za první světové války. President Wilson uznal v září r. 1918 Československou národní radu v Paříži, v čele s Masarykem, Štefánikem a Benešem, za "de facto" vládu spojeneckého státu. Tyto kroky povzbudily Masaryka, Štefánika a ostatní české a slovenské vlastence, aby vedli svůj zápas o československou samostatnost až do úspěšného konce. My, Američané, kteří pracujeme na americkém velvyslanectví v Praze, jsme zvláště hrdí na podíl našeho presidenta Wilsona na realizaci snu českých a slovenských vlastenců o československé samostatnosti. Těší nás, že můžeme dnes položit květiny u plaket zakladatelů československé samostatnosti, že oslavujeme úspěšnou státnickou práci těchto tří mužů i jiných známých a méně známých osobností, které se přičinily o založení svobodné a nezávislé Československé republiky." -afa-

Umlčení spisovatelé a žurnalisté

Amnesty International vydala seznam 300 spisovatelů, žurnalistů a publicistů, kteří byli v poslední době uvězněni, popraveni nebo jinak zlikvidováni ve 33 zemích světa. Pokud jde o Československo, Amnesty International zaznamenává filosofa Dr. Václava Bendu, spisovatele Václava Havla a hudebního textaře Ivana Jirouše, kteří jsou t.č. ve vězení. Dále zaznamenává Ottu Bednářovou, Evu Kantůrkovou, Karla Kyncla, Jána Mlynárika, Jiřího Rumla, Jiřinu Šiklovou a Milana Šimečka, kteří nebyli v září ve vězení, ale trestní řízení proti nim pokračuje. Zpráva Amnesty International dodává, že v Československu bylo v posledních několika letech zbaveno možnosti pracovat ve svém oboru asi 200 spisovatelů a žurnalistů. -afa-

Československé návrhy v Nairobi

Na zasedání Mezinárodního svazu pro telekomunikaci v Nairobi, byly odvolány československé návrhy, které doporučovaly **legální** elektronické rušení rozhlasových stanic. Delegáti západních zemí se však rázně postavili proti těmto návrhům s tím, že by se tím omezila svobodná a volná výměna informací.

Sovětský svaz a jeho spojenci vysílání cizích stanic ruší stejně - jenže československý návrh měl tomuto rušení dát punc legálnosti. -afa-

Kazatel Billy Graham hostem čs. vlády

Návštěvou Sovětského svazu se kazatel Graham nepoučil. Ani ostrá kritika, kterou byl přivítán ve Spojených státech po návratu domů, ani pobouření v etnických kruzích neotřásl jeho optimismem a jeho zvrácenou obhajobou poměrů za železnou oponou. V Sovětském svazu prohlásil, že s potěšením se přesvědčil o velkých návštěvách na bohoslužbách a svobodě náboženského vyznání.

Dalo se očekávat, že bude nadšen v Československu, když byl spokojen se sovětskými pořadateli, kteří ho doprovázeli na každém kroku, aby vše správně viděl a stýkal se jen se správnými občany.

Pořadatelem jeho československé návštěvy byl nepočetný Svaz čs. baptistů. Program schválil státní úřad pro náboženské záležitosti, ale ve své prozíravosti nedovolil, aby Graham kázal na Strahovském stadiónu, ani v katolické katedrále. Graham byl omezen na nevelký baptistický sbor v Praze a na malé protestantské sbory v Brně a Bratislavě. Pochybujeme, že bylo velké nadšení u těch věřících, kteří znali jeho moskevské vystoupení. Graham sice popřel v Americe, že mluvil pochvalně o církevních poměrech v Sovětském svazu, ale američtí žurnalisté mu to neodpustili a trvají na obvinění.

Svou návštěvou Československa Graham dokázal, že je stále slepý, že úmyslně nevidí. Je těžko pochopit jeho jednání. Zdálo by se, že je unešen svým vystoupením a okouzlen davem a svým významem. Hraje divadlo k vlastní spokojenosti.

V Československu byl přijat místopředsedou vlády Lučanem, který ho přesvědčil o počtu dovolených církví, otevřených kostelů, státních subvencí na opravu historických chrámů (z mnohých jsou dnes státní musea). Bylo mu dovoleno televizní interview s novináři. Hlas národa v Chicagu otiskl část tiskové konference, na které se Graham vyjádřil takto: "Byl jsem zde velmi spokojen. Přál bych si, abych tu mohl zůstat ještě déle a navštívit více míst. Je tu skutečně krásně. Když jsem cestoval autem a díval se jenom z okna auta, stejně jako když jsem se procházel po vašich ulicích a prohlížel si třeba vaši novou výstavbu. Zdálo se mi, že vidím tu pravou životnost vašeho národa. Ovšem nejdůležitější pro mne křesťana a jako duchovního, to jsou církve. A ty mě velmi zajímaly. Kostely jsou zde pro všechny otevřené, evangelium se káže. Lidé přicházejí a poznávají Ježíše Krista, jako svého pána a spasitele. Církev má naprostou svobodu, má svá shromáždění, jak to je garantováno ústavou. A to je velmi pěkné, když to člověk může vidět. A toto poselství si s sebou odnáším zpět do Ameriky."

Během svého pobytu v Československu se přesvědčil o tom, že stát vynakládá nemalé prostředky jak na výstavbu moderních továren a sídlišť, tak i na uchování a obnovu historických a církevních památek. Seznámil se s postavením a aktivitou církví, které prý mají stejně jako jednotliví věřící - mnoho možností, jak uplatnit své náboženské přesvědčení a sloužit při tom potřebám společnosti. V tom podle slov Billyho Grahama, spočívá význam církví v moderní společnosti at' na východě či na západě. Vždyť doba, kdy církve měly velkou politickou moc patří minulosti.

"Žijeme v době velkého mezinárodního napětí," prohlásil dále Billy Graham, "které ještě zvyšuje výroba a rozmíst'ování zbraní hromadného ničení. Při návštěvě Lidic a bratislavského Slavína jsem si znovu uvědomil, že v případě jaderné války by se podobným památkám stala vlastně celá planeta. Jako křesťan jsem přesvědčen, že mír není jen otázkou politickou, ale i morální a duchovní. Při setkání s čs. věřícími a dalšími občany jsem vycítil jejich obavy a upřímné odhodlání usilovat o zachování míru. Je to jisté i tím, že mají v živé paměti tragické důsledky světových válek," zdůraznil Billy Graham.

V odpovědi na dotazy čs. a zahraničních novinářů uvedl mimo jiné, že jako kazatel cítí značnou odpovědnost za odvrácení hrozby jaderné války a proto se aktivně zapojil do mírového hnutí.

Také v USA v posledních letech mírové hnutí značně zesílilo. Potvrzují to například výsledky lidového hlasování o návrhu na zmrazení jaderných zbraní, které nedávno proběhlo v několika státech současně s volbami do amerického Kongresu. "Věřím", zdůraznil Billy Graham, "že touha národů po míru ovlivní i jednání mezi SSSR a USA o omezení a postupné likvidaci zbraní hromadného ničení a že zejména ženevská jednání o odzbrojení přinesou pozitivní výsledky."

V závěru tiskové konference Billy Graham poděkoval čs. státním orgánům a církevním organizacím za umožnění návštěvy Československa, která bude patřit k jeho "nejhlubším životním zážitkům". Zdůraznil, že po svém návratu do USA bude hovořit o svých dobrých dojmech v Československu a navždy si bude pamatovat dny, které zde strávil.

Československé úřady mohou být spokojeny s jeho vystoupením.

Husák ve Vídni

Československo dlouho odkládalo Husákovu návštěvu Vídně. Dr. Kreisky uzavřel již dávno dohodu s maďarskou vládou, čímž se uvolnily styky k obapolnému prospěchu. Vývin událostí však stále zostřoval napětí mezi Československem a svobodným světem. Konečně po dvou letech vyjednávání a po předběžných návštěvách vysokých hodnostářů se připravil zájezd prezidenta

Husáka. Členové rakouské vlády však nebyli nikterak nadšeni, ani když rakouský vicekancléř a ministr školství dr. Fred Sinowatz referoval o své pětidenní oficiální návštěvě v Praze. Krajanský časopis Vídeňské svobodné listy popisuje jeho cestu: "Byl přijat prezidentem Husákem a vedl jednání s ministerským předsedou Štrougaem. Před ukončením své návštěvy si prohlédl renovovaný Anežský klášter, ve kterém je umístěna galerie českých obrazů 19. století, navštívil památkovou péči chráněné jihočeské město Telč a na zpáteční cestě do Vídně si prohlédl zámek Vranov, vystavěný podle plánů Fischera von Erlacha. Sinowatzova cesta do Prahy však platila právě plánované návštěvě prezidenta Husáka ve Vídni na 16. listopadu."

Mluvčí Lidové strany dr. Wendelin Ettmayer spokojen nebyl a "připomenul, že nesmí být přehlížena skutečnost, že v minulosti Československo vždy znovu se dopouštělo nepřátelských aktů vůči Rakousku. A také skutečnost, že Československo porušuje více lidských a svobodných práv než kterákoliv východoevropská země. Připomenul, že československé úřady odmítly povolení k návštěvě arcibiskupovi Jachymovi, umlčely zájezd Burgtheatru do Prahy a vyslaly do Rakouska špióna Hodiče."

Vladimír Škutina:

Brežněvovi pohrobci v Čechách

Zůstali dva. Oba v Čechách. A oba Slováci. Dr. Gustáv Husák a RSDr. čili Rodné strany doktor Vasil Bil'ak. A oba pobíhali jako zajíci po pokoseném poli, když se stahuje leč. Oba měli své důvody. Každý jiný.

Dr. Husáka dosadil Brežněv k moci a držel ho tam svou autoritou, protože věděl, že luďácký advokát a přítel Šaňo Macha a pak šovinista a pak revizionista a vždycky bezcharakterní slavoman bude sloužit bez odmluvy. Husák sloužil. Po 26 hodinách nejistoty, kdy už se vědělo, že Brežněv náhle zemřel, ale ještě se to nesmělo říkat, pobíhal Husák po hradě českých králů a presidentů jako v deliriu, bral prášky a drogy a bědoval, že na pohřeb nepojede, že ještě nechce zemřít. Ještě horší strach měl, že přijde o moc. Omezenou moc sice gubernátora v sovětském socialistickém Československu, ale přesto moc, po níž celý život toužil a byl ochoten zradit kdekoho. A teď' jeho car zemřel a nový car (a Husák se jen obával, že to bude šéf KGB Andropov) mu půjde po vazou. KGB Husáka nenáviděla a Husák nenáviděl KGB. Totéž platí o vztahu Husák versus StB a naopak.

Druhým pobíhajícím byl rodný stranický doktor Bil'ak. V Petschkově vile, kterou zabral a zdemoloval, se necítil bezpečný. Nechal se odvézt do budovy ÚV KSČ. Ale tam se mu zdálo, že na něho civilní jeho odvěci nepřátelé - zaměstnanci KGB Štrougal, Kapek, Hoffman, Lenárt. Bil'ak byl typickým produktem Brežněvova aparátu. Bil'ak sloužil Brežněvovi, ještě než byl Brežněv Brežněvem (proslychá se, že mu i zašival kalhoty). Ted' rudý car zemřel a Bil'ak ztratil půdu pod nohama. A tak se zas dal odvézt do své další vily na pankrácké předmostí - do tak zvaného stranického velkohotelu. Jenže tam na něho civili estébáci a těch se Vasil bál. Jsou přece s KGB jedna ruka a kdoví, jaké příkazy vydal Berijův nástupce a nyní nový car Andropov.

Tak to vypadalo v Praze ve dnech 10. až 15. listopadu 1982. Jak to víme? Inu snadno - fyzické to dávali k lepšímu v kruhu ostatních fyzlů a ti se s tím pochlubili dál. Nemají to místodržíci lehké. Nezávidím jim!

Upozornění odbočkám a členům ČSNRA

Usnesením sjezdu v Chicagu letošního roku byly zvýšeny příspěvky na rok 1983 na \$7 za člena, z čehož odbočky odvádějí ústředí \$6. Předplatné Věstníku pro nečleny bylo zvýšeno ze \$4 na \$5 a za American Bulletin ze \$3 na \$4. Člen má právo na časopis zdarma, buď Věstník nebo American Bulletin.

Oslava 28. října v New Yorku

Oblastní výbor ČSNRA společně se všemi čs. spolky v New Yorku vzpomenul výročí vyhlášení Československé republiky v neděli 31. října v chrámu Jana Husa. Oslavu zahájil Rev. Robert Stone modlitbou a krátkým projevem o významu dne.

Hlavní proslov měl dr. Martin Kvetko, redaktor časopisu Naše snahy. Vyzdvihl Masarykovu činnost mezi Slováky a jeho vliv na mladou generaci; řada jich později se stala jeho spolupracovníky gen. M. R. Štefánik a jiní.

Rev. František Svoboda v anglickém proslovu poukázal na myšlenky a osobnosti v dějinách Čechů a Slováků, o které se Masaryk opíral. Vybízal, abychom vydrželi a chránili legionářskou tradici a demokracii, která nás posiluje v boji proti komunismu. Rev. Miloslav Baloun vyzval k těsné spolupráci bez politického, národnostního a náboženského rozdílu. Ses. Věra Maršíková přednesla procítěně vhodnou báseň a ses. Růžena Kankrlíková zazpívala Smetanovu píseň "Kdo v zlaté struny hra" a hymny.

Oslavu zakončil tajemník ČSNRA br. Jan Babinec poděkováním jménem všech zúčastněných organizací a přítomným za účast.

Starosta města Edward I. Koch vydal prohlášení k 28. říjnu, které bylo čteno na různých oslavách: 28. října na členské schůzi Sokola; 31. října na oslavách v Husově domě. Otištěno bylo v Amerických listech a v Hlasu národa. Text připravil br. Jaroslav Zich a dr. Horák.

Při této příležitosti ČSNRA opožděně blahopřeje dr. Kvetkovi k jeho sedmdesátým narozeninám.

Owosso, Michigan

Za velké účasti krajanů a přátel byla oceněna obětavá práce br. Antonína Čecha a všech spolupracujících na oslavě k 25. výročí pravidelného vysílání Československé půlhodinky na radiu WORP-Owosso. Br. Brablec a br. Jan Šrámek přečetli a předali br. Čechovi blahopřejný dopis za oblast Michigan, ve kterém byla zhodnocena tato významná činnost, pojící naše krajany v oblasti středního Michiganu. Program koordinoval br. Dvořák. Příjemné prostředí v Plesko restauraci s dobrou večeří a výbornou kapelou br. Franka Horníka zaručily spokojenost přítomných.

Oblast Michigan

Náš kalendář oznamuje: 14. listopadu filmový večer v hlavním auditoriu budovy Ford Motor Company. Byl promítán český film "Koncert na sklonku léta" o Antonínu Dvořákově. Lístky rozprodával br. Bruce Janda a br. Šrámek.

20. listopadu: beseda s hercem Pavlem Landovským, býv. členem činoherního klubu, který nyní účinkuje ve vídeňském Burgtheatru. Program byl stanoven na sobotu odpoledne, 20. listopadu v sále restaurace Easy Street Café, 37235 Groesbeck. - 5. prosince se koná tradiční Czechoslovak Afternoon Dinner Party. - 11. prosince, ve 2 hod. odp. se seje oblastní výbor ČSNRA.

Dále, oznamuje ses. Brodská: Masarykova odbočka sešla se v pátek 5. listopadu. Děkujeme ses. Vlastě Kraftové, že nám s takovou ochotou poskytla pohostinství. Ve dnech 28. a 31. října se v Pittsburghu konal již jedenáctý sjezd Československé společnosti pro vědy a umění.

V Novém domově v Kanadě otiskli úvahu Svatopluka Karáska o Ivanu Jirousovi s výzvou, abychom nezapomínali uvězněných. Ivan Jirous, kunsthistorik a umělecký vedoucí skupiny Plastic

People byl poprvé odsouzen v procesu v září 1976. Jak píše Svát'a Karásek: "Před odvolacím soudem Ivana Jirouse":

Od procesu z roku 1976 uplynulo již 6 let. Kamarádi a bývalí spoluodsouzení Ivana Jirouse jsou již mimo Československo: básník Pavel Zajíček ve Švédsku, saxofonista a básník, theolog Vratislav Brabenec v Rakousku, zpěvák a textař Charlie Soukup ve Francii, já, zpívající kazatel Svát'a Karásek ve Švýcarsku. Nikdo z těchto lidí nechtěl opustit Československo, ale každý nakonec podlehl vzrůstajícímu tlaku naprosto pravidelné, dlouhá léta trvající surové represe, která byla v posledních letech doplněna bitím a mučením. Byli jsme tvrdě donuceni, ale zároveň jsme selhali, nevydrželi jsme až do konce, opustili jsme přátele v nouzi.

Jsmo venku, ale mnozí jsou doma a skutečně trpí. Jsme venku a zakoušíme proměnu - z obětí zvůle se zařazujeme mezi diváky a posluchače, kteří si pomalu zvykají nezúčastněně sledovat, jak zbuje moc likviduje bezbranné lidi . . .

Jsmo venku - a hledáme si dle přidělené vstupenky naše místo, naše sedadlo v hledišti - a v aréně "sápání lvy" jsou mnozí z našich přátel. Dostáváme zprávu, že znova je souzen již po čtvrté těsně za sebou Ivan Jirous. Tentokrát dostal tři a půl roku ve III., nejtěžší nápravné skupině. Víme, že tato skupina je zřízena pro vrahy a recidivisty násilí a že má Ivana zlikvidovat. Je do ní na tři a půl roku odsouzen tentokrát za své články, které byly bez jeho vědomí otisknuty v soukromém časopise, který vychází pro uzavřený okruh čtenářů v nákladu cca 80 výtisků. Ivan Jirous je nyní poslán mezi nejtěžší zločince, kde jsou mnozí na doživotí - a my se bojíme, že též na doživotí - za své články. Je recidivistou - nedá si říci - je věrný sám sobě a své cestě - je věrný umění a víře. Zatímco my jsme se pod nátlakem vzdali, on je věrný a dochází až na dno - na doraz. Je to nerovný boj pevného jedince s drakem, který má na svědomí již statisíce takovýchto pevných jedinců. Víme, že jeho cesta - až na dno, "na doraz" - nenajde příliš mnoho obdivovatelů. Vždyť i u nás doma je naprostá většina lidí, kteří si řeknou: blázen, magor. Vždyť to nemá žádnou cenu, má se přizpůsobit, má mlčet jako my, "nemá tahat tygra za fousy". Myslím, že i zde v tak zvaném "svobodném světě" nechá informace o dalším věznění Ivana Jirouse většinu lidí chladnými a netečnými. Cesta pravdy jednotlivce, která přichází až na doraz, není s dostatek senzační pro lidi, kteří po pilátovsku krčí rameny a lehounce filosofsky nadhazují: a co je vlastně pravda? Obracím se na jednotlivce, na lidi, kterým osud Ivana Jirouse něco říká. Nyní je těsně před odvolacím soudem. Rozsudek bude buď zpečetěn anebo revidován. I váš hlas může mnohé změnit, i vaše pomoc je tuze vítána.

V ČSSR jsou nyní věznění ti, co se nevzdali, ti nejvěrnější: spisovatel Václav Havel, nezávislý socialista Rudolf Battěk, katolický filosof a matematik Václav Benda, marxista Petr Uhl, presbyter a synodál československé církve evangelické Jan Litomiský, páter Lízna se svými druhy, kunsthistorik a umělecký vedoucí skupiny Plastic People Ivan Jirous a mnozí další. Prosím, nezapomínejte na tyto lidi, zasazujte se za jejich propuštění, a kdo můžete, modlete se, aby dostávali novou sílu od toho, který též šel věrně až na doraz, až na popravěště, aby se stal navždy zdrojem síly pro ty, kdo jdou věrně tmou zneužitě moci za poznanou pravdou.

Zdařilá oslava v San Diegu

Naši krajané z jihozápadní oblasti Spojených států se sešli v neděli 24. října, aby důstojným způsobem oslavili 64. výročí vzniku československé státní samostatnosti. Organizátorem oslavy byla mladá odbočka Čs. národní rady americké, založená teprve před rokem, která připravila velmi hodnotný kulturní program. Po uvítacím projevu předsedy odbočky prof. Jana

Neumanna promluvil o prvním 28. říjnu 1918 redaktor Jožka Pejskar, který jako šestiletý chlapec prožíval v Dobrušce pod Orlickými horami. Byly to nesmírně dojmavé chvíle, kdy lidé z radosti nabyté svobody po třistaleté porobě plakali a zároveň se radovali. Dobruškou, kterou tak poutavě v knize F. L. Věk vylíčil Alois Jirásek, procházel toho dne dlouho do noci, za zpěvu naší národní hymny a Hej Slované lampiónový průvod. "Jako dítě," řekl redaktor Pejskar, "jsem cítil, že se stalo něco velkého. Maminka říkala, že válka skončila a otec se vrátí z fronty domů, a že nám nebude vládnout císař, ale prezident Masaryk." Red. Pejskar pak zdůraznil, že v provolání domácích a zahraničních vůdců národa nikde není zmínka o Marxovi, Leninovi, Stalinovi, zato však jména Wilsona, Masaryka, Beneše a Štefánika.

Po Pejskarově projevu následoval bohatý, pestrý hudební a recitační program, recitace básně Viktora Dyka, přednesená paní Evou Franklinovou za klavírního doprovodu prof. dr. Franklina, houslový virtuos dr. Henry Kolar, za klavírního doprovodu dr. Marie Dolanské přehrál Dvořákovu "Sonatinu" a Smetanovu skladbu "Z domoviny". Oslava byla zakončena americkou a československou hymnou.

V druhé části pořadu byla funkcionáři odbočky podána zpráva o činnosti za uplynulý rok. Odbočka uspořádala šest kulturních podniků, z toho čtyři česká filmová představení, oslavy výročí narození T. G. Masaryka, vystoupení Jára Kohouta a velmi zdařilý krajanův piknik. Počet členů odbočky se od založení ztrojnásobil.

Ve volbě nového výboru byl předsedou zvolen opět br. Jan Neumann, místopředsedy dr. Marie Dolanská a Jan Dražil, jednatelem Jožka Pejskar, pokladní Jiřina Dražilová, zapisovatelkou Evan Franklinová, politickým ref. dr. Ivo Feierabend a další členové výboru.

Odbočka připravuje několik kulturních a společenských podniků, česká filmová představení 4. prosince a 15. ledna, mikulášskou nadílku a na březen plánuje přednášku oblíbeného lékaře dr. Karla Steinbacha z New Yorku, který promluví na téma: "Karel Čapek a jeho doba". Na neděli 12. června byl stanoven piknik krajanů z jihozápadní oblasti Spojených států. ar

Odbočka TGM v Los Angeles

Odbočka vyslala svůj časopis "Za svobodné Československo", který vychází při různých příležitostech československého krajanův života v Los Angeles nákladem 400 výtisků. V říjnovém čísle se oznamoval večer s hercem Pavlem Landovským, jedním z prvních signatářů Charty 77, v úterý 9. listopadu, 7.30 v sokolovně. Oblíbený filmový herec napsal také pět divadelních her, které vydalo nakladatelství 68 Publishers v Torontě pod názvem "Jiné komedie". Knihu bylo možno si koupit na večírku s autorem.

Dále, odbočka se připravuje na filmové představení 2. prosince, v 7.30 večer v sokolovně, 500 North Western Avenue, Los Angeles. Bude promítán oblíbený starý film z r. 1936: "Jedenácté přikázání" s Hugo Haasem, Jiřinou Štěpničkovou, Pištěkem, Plachtou a s hudbou Karla Hašlera.

V oznamovateli se vzpomíná ses. Milady Ferjenčíkové, která zahynula tragicky v Chicagu 9. září a br. Karla Finka, dlouholetého člena odbočky. V jeho restauraci Heart of Europe naproti sokolovně se scházelo mnoho krajanů a exulantů, kterým dával neocenitelnou radu a pomoc při hledání zaměstnání a získání imigračních dokumentů. Byl nadšeným sokolem a výborným muzikantem. Byl dlouholetým kulturním referentem a pak místopředsedou odbočky. Největší láskou ze všech kumštů, které ovládal bylo ochotnické divadlo.

V sobotu 9. října se krajané z Los Angeles i z dalekého okolí rozloučili s Karlem Finkem. Nad rakví se dojemně rozloučil jeho

přítel, hudební skladatel Eduard Ingriš. "Karel a jeho žena Jiřinka nám přinesli do jižní Kalifornie kus domova a na ten se nikdy nezapomene".

Ve zpravodaji byl otištěn anglický text dopisu br. dr. Jiřího Brebra adresovaný dr. Owen Chamberlainovi, vyznamenanému Nobelovou cenou za mír. Dr. Chamberlain je činný v kampani "Californians for a Bilateral Nuclear Weapons Freeze" a dr. Breber pádnými důvody poukazuje na jeho tragický omyl a na světové nebezpečí, do kterého by nás to uvrhlo. Argumenty dr. Brebera si zasluhují, aby byly při každé příležitosti Američanům předkládány a znovu a znovu zdůrazňovány.

Oslava 28. října v Chicagu

V neděli odpoledne 24. října v auditoriu školy Karel Havlíček v Berwynu pořádal chicagský oblastní výbor ČSNRA vzpomínkovou oslavu založení svobodné Československé republiky v říjnu 1918.

Vzpomínkami jsme se tedy přenesli do doby příjezdu Tomáše Garrigue Masaryka do Prahy, k prvním letům budování našeho mladého státu a k jeho uvědoměným stavitelům.

Rovněž jsme se smutkem v srdci prožívali Mnichov, dobu pomnichovskou - dobu zlomených nadějí a též některých zlomených charakterů, dobu, která nadlouho předznamenala konec československé demokracie - dobu v níž umíral Karel Čapek.

V podání vynikajícího řečníka, obdiv vzbuzujícího pamětníka a okouzlujícího přednášče dr. Karla Steinbacha z New Yorku zvířali jsme se do onoho radostného období růstu první republiky a odhodlání přičlenit se do společnosti národů jako člen vzdělaný, mírumilovný a pokrokový.

Nebylo to vzpomínání nostalgické, ale tak životné, jak to jen dr. Steinbach dovede.

Dr. Steinbachovi jsme nesmírně vděční, že se s námi rozdělil o vzpomínky na svá setkání a přátelství s významnými osobnostmi uměleckého a veřejného života první republiky, které nám lidsky přiblížil. Svým vyprávěním utvrdil v nás poznání, že jen lidem poctivého charakteru a poctivě nabytého vzdělání a národního nadšení se mohlo podařit v tak krátké době vybudovat z naší vlasti přístav míru a demokracie.

Z ponuré doby mnichovské a po mnichovské a dnešní opětne podřízenosti naší rodné země vyvedl nás nadějným pohledem důvěry v kladné síly národa, které v budoucnosti dojdou svého uplatnění.

Vzpomínkové odpoledne zahájil zpěvem státní hymny americké a naší československé pan lékařník Vladimír Holeček. Slavnostního řečníka uvedl a krátkým proslovem zhodnotil význam 28. října předseda oblastního výboru br. Boris Kraupner. O vkusnou výzdobu jeviště se postaral br. Josef Jakl za pomoci br. Jana Uhlíře, který též opatřil vhodnou hudbu, hranou před začátkem programu. U lístků u pokladny byla ses. Božena Riedlová a br. Václav Ženišek. Zvací dopisy laskavě rozmnožil br. ing. H. Tabák.

Obohacení opouštěli jsme auditorium školy K. Havlíčka s vědomím, že se nám hned tak brzy nenaskytne příležitost takového vzácného kulturního zážitku - tím hůře pro ty, kteří mezi nás nepřišli. F.U.

Malá úvaha po přednášce dr. K. Steinbacha

Zkušenost z nedávného setkání s dr. Steinbachem a jeho vzpomínkami je možné označit jen jediným slovem, kterým se rozhodně nemá plýtvat při zvažování zážitků a dějů, ale které je tu jediné na místě: **událost**. Jedině to může postihnout pojem z projevu, který silně upoutal, protože obohatil poznatky posluchačů o době a lidech, a který je dokázal zároveň rozchevřít od,

poloh hlubokého citového zaujetí až po chvilky úsměvů. A dal i něco životní filosofie, a zároveň lekce ze skromnosti, oddanosti ideám a lidem, vlastenectví.

Ve způsobu, jak dr. Steinbach oživil události kolem prvního 28. října, jak postihoval atmosféru První republiky v záběrech soustředěných na několik významných osobností, které se podílely na formování různých stránek života té doby, jak také sahal až k druhé světové válce a událostem po ní, včetně nových vln exilu, jak zvažoval svá slova obdivu i kritiky a nutil všechny přemýšlet o tom, co bylo, jest, a co bude - v tom všem bylo možné poznávat vypravěče, který nejen seznamuje s fakty, ale dává vystoupit i svému citu a vyhraněnému postoji názorovému. S Čapkovým dr. Galénem je nekompromisní v odsudku násilí, diktátu, a s ním se strachuje o osud lidstva i své země. Ale v líčení událostí samých zůstával skromně v pozadí, jako by byl jen jejich pozorovatelem a nikoli aktérem. A přece dobře víme, že kladl nejednou ruku na puls lidí té doby - těch prostých anonymních, i těch známých - a také na puls událostí. Byl nejen tam, kde se lidé a události rodili, ale i tam, kde zhasínali, kde smrt nebo násilí ukončovaly životy, ideály, svobodu a právo. Jeho ustupování do anonymity opět vyvolá vzpomínku na Čapkovu dr. Galéna z Bílé nemocí, kde se tento lékař brání maršálově úloze o jeho hrdinství: "Ne, prosím, já . . . Hrdina jistě ne; ale já byl na vojně . . . jako lékař . . . a když jsem viděl tolik lidí umírat . . . tolik zdravých lidí, že ano . . ."

Jeho posluchači obdivují širší poznatků i zkušeností, a také schopnost zvládnout všechnu tu rozmanitost povinností a zájmů (- a mít ještě čas na memorování rozsáhlých básní, jako byla třeba ta Šrámkova, kterou recitoval v Chicagu). A ptají-li se zda ho do všeho toho vnesla jen doba a příležitost, nebo přátelství, které se rozrůstalo v další a další články řetězu, brzy poznají, že vše to bylo podmíněno osobností se silnou vůlí a energií, ale především tím nejpodstatnějším: mnohostrannou účastí na životním dění. Toho výrazem je jistě povolání dr. Steinbacha, medicína, ale také jeho zájem o jiné stránky, především umění. Proto se musel setkat s tolika lidmi i úkoly. Proto jsou jeho zkušenosti tak bohaté a vzácné. - A v tu chvíli se nutně vynořuje prosba, která napadla jistě mnohé, nevyjímaje posluchače v Chicagu, a která chce být opakována. Budiž dovoleno opakovat ji přímo:

"Vážený pane doktore, jste tolikrát žádán o zaznamenání svých zkušeností. Vim, říkáte opět skromně, že o té Vaší době a o Vašich přátelích bylo už napsáno mnoho. Ale nám je třeba Vaší diagnózy o době tak závažné a tak bohatě navrstvené ve Vašich vzpomínkách. Jsou-li prosby naše slabé, dovolte, abychom se dovolali toho, který k Vám měl vzácně hluboký vztah - a jehož ruku Vy jste držel ve své, když přestávala vysílat své poslední signály života: Kdo ví lépe než právě Vy o tom, co určovalo filosofický přístup Karla Čapka ke skutečnosti a k životu. Napsal: "Uznat nesmírnou složitost skutečnosti, to je pro mne věc úcty ke skutečnosti; úcty, která se stupňuje v úžas. Nám lidem je dán kousek vesmíru, abychom jej dobývali; dobíráme se jeho hloubek ne jednou cestou; sondujeme jej svými činy, vědou, poezií, láskou i náboženstvím; je nám třeba různých metod, abychom jimi změřili svůj svět. **Nesmírná hodnota života nemůže být odhadnuta ze strany jenom jedné.**" Poznal jste, jsou to poznámky, které se týkají Čapkovy prózy Povětrň, kde tajemství nepoznaného letce se snaží rozluštit čtyři osoby - a každá má své závěry. A tak je to i s Vaší dobou. Máte pravdu, osvětlovali i osvětlují ji různí autoři, někteří se snaží dokonce ji deformovat škrtačíc události a censurující jména historických osob.

Pro všechno to je třeba i Vaší "sondy", řečeno s Čapkem.

Vám oddaný
F. Svejkovský."

Odbočka 28. říjen

V neděli před "Labor Day" odbočka konala svůj výroční piknik u Látů v Lakeside, Michigan.

Piknik, který se stal dostaveníčkem krajanů z Illinois, Michigan a Indiany, měl letos mimořádně dobrý úspěch. Máme radost, že mezi nás přišlo mnoho nových mladých krajanů, takže jsme měli možnost vzájemně se seznámit a prohovorit události denního života. Mimořádnou účast zapříčinilo příznivé počasí a krásné prostředí na březích michiganského jezera, neméně také výborné občerstvení a přátelská pohoda, která se stala tradicí pikniku. Sjelo se přibližně 400 hostů, kteří se k radosti pořadatelstva důkladně postarali o zkonsumování všech zásob výborného jídla a nápojů, které naše členky připravily, což se hlavně projevilo ve finančním úspěchu pikniku. Lze jenom litovat, že mezi nás přišlo tak málo členů bratrských odb. ČSNRA. Piknik končil tak jako vždy, v pozdních hodinách, vzájemnou radostí, spokojeností, vzájemnými díky jak hostů tak i hostitelů s příslibem "za rok na shledanou". Také členky a členové Odbočky si vzájemně poděkovali za zásluhy na úspěchu pikniku. Též velký dík patří našim přátelům - nečlenům, kteří přispěli darovaným domácím pečivem, krásnými dary do tomboly i dary peněžními a ochotnou pracovní výpomocí. Velký podíl v úspěchu mají naši přátelé hudebníci, kteří svým uměním nezištně zabezpečili veselí a přátelskou pohodu dne. Všem vám za vaši přátelskou pomoc upřímně děkujeme.

Další událostí pro odbočku "28. říjen" bylo promítání filmu ve čtvrtek 9. září společně s odbočkou ČSNRA "Milada Horáková". Byl promítnut film natočený bratrem Látem na sokolském sletu ve Vídni. Večer měl pěkný úspěch a přesto, že nebylo mnoho času na zvaní a na přípravu, dostavilo se 80 platících návštěvníků a členové Americké obce sokolské požádali bratra Láta o promítnutí filmu na Sjezdu Župy Střední v listopadu 1982. (Věstník ČSNRA, září.) Po shlédnutí filmu diváci mezi sebou uspořádali sbírku ve prospěch Sokola v zahraničí, která vynesla dalších 76 dolarů. Peníze za vstupné byly rovnoměrně rozděleny mezi odbočkou "28. říjen" a odbočkou "Milada Horáková". Obnos z dobrovolné sbírky byl odeslán dr. Janu Waldaufovi, starostovi Sokola v zahraničí. Br. Waldauf v děkovném dopise požádal o zapůjčení filmu k programu "Sokolského večírku" na den 16. října 1982 v Torontu.

Hlavní snahou odbočky je podpora sociální a národní. Naše pomoc chartistům a potřebným krajanům v roce 81 přesahovala částku 2.000 dolarů. Letošního roku jsme přispěli na "Věstník" ČSNRA částkou \$500, \$500 na přemístění sochy Karla Havlíčka Borovského na nové krásné místo u Adlerova planetaria v Chicagu a \$500 k umístění desky TGM na dům, ve kterém TGM ve Vídni bydlel. Z výtěžku letošního pikniku v částce cca \$2.000 hodláme v práci pokračovat. Pokud se týká blízké budoucnosti, odbočka hodlá v letošním roce znovu uspořádat Silvestrovskou zábavu v chicagském Velehradě. Bližší informace sdělíme včas.

Za odbočku "28. říjen"
E. Lát, předseda
H. Tabák, místopředseda

Ples chicagské oblasti ČSNRA - 29. ledna 1983 - Ritz Carlton Hotel

Debutantky nastoupí k první zkoušce v neděli večer 12. prosince v Sokol Stickney, 4131 W. Home Ave. Nacvičuje opět Jan Uhlíř a Zdenka Židlická. Jsou to: Mariann Chybíková z La Grange, Ill., Regina Foltýnová z Berwynu, Laděna Hašková z Berwynu, Jean Hrubý z Berwynu, Joan Salkowski (Sokol Novák) z Riverside, Ill., Nora Sneberger z Berwyn-Riverside, Julie Surak z Park Ridge, Ill.

Byly rozeslány žádosti o sponsorship, příspěvky na vydání programové plesové knížky, wellwishers atd. a prosíme členy, aby zajistili nám podporu svých spolků a organizací a snažili se získat přispívatele. Knížku bude opět ilustrovat br. Milan Košař a bude opět vydána dle starého osvědčeného vzoru. Každé debutantce se věnují dvě stránky. Uveřejněna jsou jména všech dárců a přispívatelů. Knížka je obohacena historickou črtou ze života krajanů v Americe.

Pozvánky na ples budou vyslány před vánoci. Žádáme členy a příznivce, aby laskavě nám dali jména svých přátel a zvali našim jménem na ples, který - doufáme - dostihne vysokou úroveň plesů minulých v Ritz Carlton a před tím v Continental Plaza.

Oblastní výbor Chicago

Pravidelná schůze oblastního výboru se koná 29. listopadu v 7.30 hod. v budově Mid-America Federal Savings, 5900 W. Cermak Rd. v Ciceru.

Bazár ČZNR se koná vždy první neděli v prosinci, tedy 5. prosince. American Legion, 5510 West 25th St. v Ciceru.

Odbočka Západní předměstí

Výroční schůze a volby se konají ve čtvrtek, 9. prosince v Mid-America Federal and Savings, 5900 West Cermak Rd. v Ciceru. Začátek v 7.30 hod. Na programu je náš br. Ladd Vošahlík, který nám před časem promítl své velice zajímavé snímky z Československa. Tentokrát nás potěší svými vzpomínkami na Kalifornii a zajímavá místa amerického západu. Přijďte na tuto poslední schůzi v roce, abychom si popřáli k novému roku.

Mid-America nám propůjčuje zdarma společenskou místnost, ale je to vázáno větší návštěvou, jinak bychom se připravili o tuto výhodu.

Vlasta Vrázová, předsedkyně
Ladd Vošahlík, pokladník

Odbočky Štefánik a Gama

zvou na Mikulášskou zábavu v sobotu večer 4. prosince v krásné spolkové místnosti na 7 posch. 400 East Randolph St., Chicago (u Kraupnerů). Parkování v budově. Cena \$10 za osobu zahrnuje sál, jídlo a pití. Tradiční tombola, pro kterou prosíme přinést vhodné dárky. Vánoční program je připraven a bude proveden našimi osvědčenými zpěváky a hudebníky. Vyrcholením bude společné zapění národních písní a vánočních koled. Přihlášky přijímá: Karel Halaška, 550 Locust St., Winnetka 60093; Stanislav Brym, 1307 Oaklane Rd., Ingleside, Ill.

Letošní mikulášská se koná s pohostinstvím manželů Kraupnerů.

IN MEMORIAM

K uctění památky ses. Milady Ferjenčíkové:

Odbočka Štefánik	\$100.00
Dr. František a Milada Lukeš, IL	50.00
John Šrámek, MI	20.00
Petr Vlčko, MI	10.00
Anton Benesh, MI	10.00

Dary na činnost

Odbočka San Diego	\$80.00
Robert B. Wagner, DC	35.00
Karel Bednář, PA	25.00
Rudolf Novák, IL	25.00
Lubomír Jarolímek, PA	21.00
Mary Stroff Volland, FL	19.00
Karel Lípa, MI	10.00
Agnes M. Veselý, AR	6.00
Charlotte K. Zazvorka, NY	6.00

Č. S. A.

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota v Americe jest připravená poskytnouti Vám nejvýhodnější druhy životních pojištění plně zabezpečujících Vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky poskytující pravidelný starobní důchod jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

CSA FRATERNAL LIFE

(Formerly Czechoslovak Society of America)

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA

Telefony (312) 795-5800 - (312) 242-2224

2701 SOUTH HARLEM AVENUE

BERWYN, IL 60402

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA

2137 So. Lombard Ave. - Room 202
Cicero, Illinois 60650

ADDRESS CORRECTION REQUESTED